



זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
17:37	17:15	16:14	תל אביב
17:42	17:19	16:13	ירושלים
17:34	17:12	16:12	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה



הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

ביצד נשלוט על הגוף

רק ע"י יראת שמים אפשר לשלוט על התאוות של הגוף שלנו

סוד ההצלחה

פרשת השבוע מספרת על התגלות יוסף לאחיו, הנפעמים מהישארותו קדוש וטהור בתוככי מצרים - ארץ מזהמת וטמאה. איך הצליח יוסף להחזיק מעמד? כיצד התמודד בגבורה מול כל הנסיגות שגברו עליו? איך שרד את היותו אח שנוא, עבד שפל, אסיר בבית הכלא, ונותר מרום ונעלה? - את הסוד לכך מגלה לנו התורה בפרשת 'וישב', בפסוק 'ויהי השם את יוסף ויהי איש מצליח', וכך מבאר זאת הרה"ק בעל ה'כתב סופר' ז"ע:

יוסף הצליח, והיתה לו סייעתא דשמיא, כי הוא חי כ'מצליח'. למרות חייו הקשים, ידע יוסף הצדיק לראות את ההצלחות שלו. גם כשהיה עבד או אסיר, ידע לראות את ההצלחות שבחייו, את החן שהיה נסוך על פניו, את זה שהצליח להיות האסיר הממונה על בית הסוהר. אז נכון, הוא בכלא, מצבו לא פשוט. אדם אחר במקומו היה נשבר, מתרסק, מאבד סיכוי או תקוה - אבל יוסף הגדיר עצמו כ'איש מצליח', ומכאן נטל כוחות להמשיך להצליח, עד שהפך למשנה למלך.

את הכלי הזה, כדאי כל כך לאמץ. כי כולנו מכירים בחורים שחוזרים הביתה, ומספרים שהצליחו ללמוד היום רק שעה. כולנו מתמודדים עם זה ש'בקושי הצלחנו לכוון בתפילה, רק כמה דקות', או 'בקושי הצלחנו להתגבר על היצר, רק פעם אחת'. תחושות הכישלון הללו הן אם כל חטאת, הן בראות ויוצרות את הכישלון הבא, ואת זה שאחרינו.

כל מה שכדאי לעשות הוא לעצור את הגלגל ולשנות את כיוון התנועה לצד הנגדי: הצלחת ללמוד שעה? - נהדר! הצלחה גדולה! כיוונת בתפילה רק קטע אחד? - כל הכבוד, אשירן! התגברת על ניסיון רק פעם אחת? - נפלא, איזהו גיבור הכובש את יצרו! - וככל שנסנה בלבנו את התודעה ונחיה את ההצלחות שלנו, נייחס פחות חשיבות לכישלונות ונמקד מבט בהצלחות שהשגנו - כך נצליח בסייעתא דשמיא עוד ועוד, ועוד ועוד, ועוד ועוד...

הרסן בו אפשר לחסום את הגוף, הרתמה בה אפשר לאסור את הגוף ולהובילו אל מחוז מבטחים. וכמו שאמר הרב שך זיע"א **כי אע"פ שיבין יודע האדם תכליתו ומטרתו מ"מ בלי יראת שמים לא יוכל להתגבר על רצונות הגוף.**

כוח הגוף והתאוות זה נורא ואיום, זה עוצמתי מאד. כל אחד יודע כמה גדול כוח היצר, א"א להתעלם מזה, זה בריאה שברא הקב"ה. והיצר מגיע לאדם בשבעים פנים, ונותן לו שבעים נימוקים לזה שהוא צודק. וגם אם בתת ההכרה מושרש אצלך חומר העבירה, ואדם בעומק ליבו יודע שזה דרך רעה, בכ"ז לא עוזר לו כלום, והוא לא יכול להתגבר על היצר המושך והדוחף, המניע והמונע. ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו. ולכן צריך יראת שמים, כשיש באדם יראת שמים, יש לו עזר ממעל בתוככי נפשו, להתגבר על היצר.

ואמרו חז"ל, הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם. הפירוש הוא, **שבאותם רגעים של העבירה, האדם לא נמצא כאן, הוא כמו שיכור. וכנסה בו רוח שטות.** ולאחר העבירה, אומר אדם לעצמו, בשביל שטות כזו, בשביל רגע קט, הרסתי לעצמי את החיים?? בחורים חילוניים, נכנסים אלי, בוכים, איך לא חשבתי קודם, איך עשיתי את השטות הזו? כשאין יר"ש, הגוף יכול לגמור את האדם! משה רבינו אומר לעם ישראל ועתה ישראל מה ה' אלוקיך שואל מעמך, כי אם ליראה את ה' אלוקיך ללכת בכל דרכיו וגו'. למה? כי בלי יראת שמים אי אפשר להיות בן אדם. אני רוצה שתהיו בני אדם לא חיות!

אנשי השלטון, מוכנים להפוך תבל ומלואה בשביל הכבוד שלהם, הנה כשיחפשו מפכ"ל למשטרה, זה לא מתאים, זה לא מתאים, כשאין יראת שמים אין מציאות להיות בן אדם, ואיש את רעהו חיים בלעו. ורואים, שאנשים רודפים אחר הכסף, ויודעים שבזה נחשפים לרדיפות השמצות וביושים, בתקשורת ובמדיה, והם רודפים אחר ה"כבוד" הזה הרווי ביזיונות!! ולמה? הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם, העיקר שיהיה למעלה, למרות שיועד שעוף השמים התקשורת יאכל את ראשו מעליו. הוא לא הוא בעיניי, וכעיו רץ לחבל התלייה שלו, ובלבד שירימו אותו למעלה. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

דאי שמאד קשה לשלוט על הגוף, הרי יש לאדם יצר הרע ויצר הטוב, איך ישליט אחד על רעהו? ועוד, כמו שאומר האור החיים הקדוש, אין כאן מלחמה שקולה, זה אחד מול שלושה. האחד הוא היצר הטוב הבא מצד הנשמה הקדושה, ומולו עומדים חיילים: היצר הרע, השני זה הגוף, הרי אין אנו נמצאים בעולם העליון, אלא עם הלבוש של הגוף החומד ומתאוה. והשלישי זה החברה הרעה. וכיודע, שאין דבר ההורס את האדם כמו חברה רעה. וכמו שאמר דהמע"ה חבר אני לכל אשר יראוך. אני מתחבר רק עם יראי שמים. כי אם האדם היה בין מלאכים בשמים, היה איזון בין היצרים, אחד מול השני, אבל כאן זה כמו משחק הבית מול משחק החוץ, היצר הטוב נמצא במגרש של היצר הרע. זה משחק לא שקול אחד מול שלש?

התשובה היא יראת שמים. אם יש יראת שמים יש אש השורפת את התאוות והיצרים, כמו שאמר שלמה המלך ע"ה בסוף ספר קהלת: **"סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצוותיו שמוך כי זה כל האדם"**. זאת אומרת שכל מה שעושה את האדם ל"אדם", שובר יצרים, מתגבר על דחפים, כמלאך עלי אדמות. להיות מחובר עם עצמו, עם הנשמה הק'. זה רק יראת שמים! ואין מציאות בעולם החומר, לשבור יצרים ולשנות הרגלים, בלי תורה ויראת שמים.

כמו שאמר אברהם אבינו ע"ה לאבימלך מלך פלשתים: **"כי אמרתי רק אין יראת אלוקים במקום הזה והרגוני"**. יש במדינה משטרה, יש בתי משפט, אלמלא היא איש את רעהו חיים בלעו, אבל עדיין יש רציחות ופשעיות, והמשטרה עצמה חרב איש ברעהו, לא מוצאים ראוי למשרה. כמעט... אחר העם... ולמה? כי אין יראת שמים. אם אין יראת אלוקים לא יעזור כלום.

והתקשורת, שמתיימרת לשמור על הדמוקרטיה, והשמאל השולט במשפט, הופכים את הצדק לקרדום לחפור בו את יצריהם ומעלליהם. לאחר רצח רבין הם החלו בהסתה נגד הימין, הם חזרו על הסיסמא במותו הוריש לנו את השלום, כאילו רבין היה נגד אלימות. וכל הזדמנות הם לא מחמיצים להסית נגד הציבור הדתי, לפלג. חכמים המה להרע, יצר לב האדם רע מנעוריו, ברחוב נותנים לגוף לשלוט הוא מוליך את האדם לכל אשר יחפוץ יטנו. רק יראת שמים היא



ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים

אלפי טלמי צארי הפרשה

ההצלחהם אז לעיני קדושתם

התקשרו עכשיו: 05-04-200-01-01

ליישוב
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחולת
אסף בן חיה
רוני בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילנדה
יואב בן חנה



סיפור לשבת

הרב צבי נקר



הבורג יצא כשהפה נסגר

לאחר מכן לבקשה החמה שיצאה מפיו, בתוספת הצהרתו כי לא ידבר יותר בתפילה.

בינתיים נשלמו ההכנות לניתוח. האב המודאג נקרא ללוות את בנו הפעוט לצילום רנטגן נוסף, כנהוג במקרים אלו, כדי לוודא את מיקומו העדכני של הבורג. הילד הושכב על מיטת הצילומים, כשהאב מתבקש לאחוז בו עד לסיום התהליך.

בחדר הסמוך עמד הטכנאי ועיבד את הצילומים, ולפתע נפלטה מפיו קריאת התפעלות וחוסר אמון:

"לאא! לא יכול להיות! הבורג לא נראה כלל בצילום!"

הוא ביקש לבצע צילום חוזר, אולם התוצאות היו שוות, הבורג לא נראה בצילום כלל. עם הצילומים בידו, מיהר מידוענו לעבר הרופאים שכבר המתינו בחדר הניתוח, והללו לא האמינו למראה עיניהם. מדובר היה בעובדה בלתי סבירה ונוגדת את כללי ההיגיון: להיכן נעלם הבורג? דקות לאחר מכן התגלתה התעלומה: הבורג יצא באופן טבעי.

האב שהיה טרוח, מודאג ומותש, התפרץ מיד בבכי של התרגשות. התפילה הועילה. הקבלה המיוחדת פעלה את פעולתה והבורג יצא באופן טבעי בניגוד לכל הציפיות.

מבית החולים מיהר ונסע בעצמו לקברו של הרבי מלעלוב, ושם שוב התפרץ בבכי – הפעם של הודיה. הקבלה פעלה את פעולתה, הבורג שנבלע בפי התינוק, יצא מיד כאשר פיו של אביו נסגר לדברי בטלה בשעת התפילה.

להוציאו במהירות בטרם יפגע בצורה אנושה ברקמות עדינות בחלל הבטן.

סיעת רופאים בכירים התכנסה במהירות להתייעצות, כשבסיומה הוחלט כי יש לערוך ניתוח מיידי, ניתוח קשה ומסובך, שבמסגרתו יפתח חלל הבטן והבורג יוצא ממעי התינוק.

כיון שהניתוח היה כרוך בסיכון לא מבוטל, ותקופת ההחלמה הנדרשת ממנו ארוכה ומייגעת, פנה האברך המודאג לעשות כפי שאמור כל יהודי כשר לעשות. הוא פרש לפינה שקטה ונשא תפילה מעומק ליבו כי יחסך מבנו הניתוח המסוכן, והבורג יצא בצורה טבעית.

בתום תפילתו הנרגשת, פנה לרופאים וביקש ארכת זמן, אולי בינתיים יצא הבורג מעצמו. אלא שהרופאים גיחכו למשמע הבקשה.

"אין שום סיכוי בעולם שהבורג יצא ללא סיוע", אמר הרופא בחשיבות, תוך שהוא מצביע על צילום הרנטגן שבידו, צילום שלמרבה

הצער אכן הוכיח את אמיתות דבריו. בקושי רב עלה בידו לשכנעם להמתין, ומשהסכימו בחצי פה מיהר לצאת מן החדר ולהתקשר לחברו, חסיד לעלוב נלהב, כי ייסע במונית על חשבונות וימהר לפקוד את ציונו של הרבי ז"ע. שם, ביקש, שיצהיר בשמו כי הוא, פלוני בן פלוני, מקבל על עצמו מכאן ואילך שלא לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה כלל, מתחילתה ועד סופה, ומבקש כי יעתיר עליו הרבי בתפילה לפני שוכן מרומים שיזכה לישועה המיוחלת, ובנו יצא מבית החולים במהרה ללא כל צורך בניתוח.

החבר מיהר לעשות כך, ובינתיים בבית החולים המשיכו הרופאים בהכנות קדחתניות לניתוח. מידוענו, אבי התינוק, החזיק את הטלפון הנייד בסמוך אליו, תוך שהוא קורא מספר התהלים שבידו, ונד בידו ציפה לעדכון מחברו בהגיעו לציון הרבי. משהגיע החבר לציון, הקשיב האב לפרקי התהלים שיצאו מפי חברו ברגש, ומיד

ידוע היה האדמו"ר רבי שמעון נתן נטע בידרמן ז"ע מלעלוב בהקפתו המיוחדת על איסור הדיבור בשעת התפילה. בבית מדרשו הוא הורה לחרוט את האיסור על גבי ארון הקודש, ותדיר היה מרבה לעורר לכך את חסידיו ושומעיו לקחו.

רבים מחסידיו ומאלו ששמעו לקולו ונעתרו לקבל זאת על עצמם, ראו ישועות גדולות. כך גם בסיפור שלפנינו:

קול שאון המקדחה שנשמע מבית משפחת ב. בעיר ביתר עילית, הספיק כדי 'להקפיץ' את כל ילדי המשפחה ממשחקים. למשמע הקול הרועם התכנסו כולם מקטן ועד גדול, אל הסלון, והצטופפו בסקרנות סביב אביהם. הקלה היא בעיניכם? אבא מתקין מדף...

בעוד הברגים תחובים בפיו, כמנהג הקודחים, לא היה בידו אף למחות בעדם, והשמחה רבתה עד השמים...

אף אחד לא שם לב למוישי הקטן בן השנה ומחצה שזחל סביב. אף הוא התעניין בנעשה, ונדחק בין אחיו כדי להביט באביו, אולם לרוע המזל הוא ביטא את סקרנותו באופן מקורי ומסוכן...

לאחר כרבע שעה סיים האב להבריג את הבורג האחרון, והמדף עמד על מתכונתו חזק ויציב. או אז התפנה אחד מהילדים להביט באחיו הקטן, ונחרד לגלות כי העולל משתנק ומשתעל עד כדי מחנק, ופניו מכחילות ללא הפסקה.

זעק הילד בחרדה עצומה ועורר את תשומת ליבו של אביו אשר לא המתין אף לרגע. אמבולנס הוזמן מיד, ועד מהרה מצא עצמו האב דוהר עם בנו התינוק לעבר בית החולים 'הדסה עין כרם' בירושלים, כשפיו אינו פוסק מלמלמל פרקי תהלים.

עם הגיעו לבית החולים הוכנס הילד למכון הרנטגן, שם התברר כי הילד, שכפי הנראה ביקש לחקות את אביו, הניח בורג בפיו ובלעו. הבורג ממוקם כעת בתוך מעיו במקום מסוכן, ויש צורך

"אין שום סיכוי בעולם שהבורג יצא ללא סיוע - אמר הרופא תוך שהוא מצביע על צילום הרנטגן..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי



התענית הוא מדברי קבלה מכל מקום זה בוודאי אינו חיוב מדאורייתא, ופשוט שאחר שטעם אסור לו להמשיך לאכול או לשתות וצריך להמשיך ולהתענות.



הלכות צום עשרה בטבת

מדוע צמים בעשרה בטבת? האם מותר לשטוף את הפה בצום והאם חולים או מעוברות צריכות לצום?

ה. ביום הצום צריך לומר "עננו" בתפילת שמונה עשרה, היחיד אומרה באמצע ברכת שמע קולנו, והחזן שחוזר בחזרת הש"ץ אומרה ברכה בפני עצמה בין ברכת "גואל ישראל" לברכת "רפאנו". ואם אכל ביום התענית בשוגג או שבירך בטעות ואכל מעט כדי שלא יהיה ברכה לבטלה, הדין הוא שאם אכל פחות מככותבת הגסה (כ - 45 גרם) רשאי לומר "עננו" בתפילתו ואינו נחשב כשקרן בתפילתו שעדין לעניין תענית נחשב מעונה (שחז"ל למדו שעד ככותבת הגסה אין ישוב הדעת לגוף לעניין אכילה), אבל אם אכל יותר מככותבת הגסה אינו רשאי לומר בתפילתו "עננו", ועדין צריך להמשיך ולהתענות עד צאת הצום.

ו. חולה שצריך לאכול מחמת בריאותו, אם אכל ככותבת הגסה אינו יכול לומר "עננו" בתפילתו, אולם חולה שאכל בכוונה כל פעם פחות מהשיעור, יוכל לומר "עננו" בתפילתו.

ז. יחיד המתפלל שמונה עשרה עם השליח ציבור בחזרת הש"ץ שדינו של היחיד לומר עם השליח ציבור מילה במילה מכל מקום אינו רשאי לומר "עננו" בין ברכת "גואל" לברכת "רפאנו", שדווקא השליח ציבור שחוזר בקול רשאי לאומרה שם, אלא היחיד ישתוק, ואח"כ ויאמר "עננו" בברכת שמע קולנו כדין היחיד.

ח. קטנים פטורים מכל הצומות ואינם צריכים אפילו לעשות תענית שעות, ואפילו אם הגיעו לגיל חינוך ויש להם דעת להתאבל על החורבן אין להם להתענות, ואפילו אם הקטנים רוצים להחמיר על עצמם ולהתענות אין שומעין להם, ומותר להם לאכול כל מה שרוצים, כיוון שתעניות אלו מדרבנן והם זכר לחורבן בית המקדש ואנו מצפים שיבנה בית המקדש לכך אין מקום לחנך את הקטנים שיתענו.

ט. מעוברות ומניקות פטורות מהצום, ואינן רשאיות להחמיר על עצמם ולצום, וראוי שלא יאכלו מעדנים וכדומה אלא יאכלו רק לצורך קיום האישה והתינוק, ומותרות לאכול המעוברות והמניקות אפילו בשעות הבוקר.

י. אישה שהיתה מניקה והפסיקה להניק את התינוק לאחר כמה חודשים, אם היא בריאה ומרגישה שיכולה לצום צריכה לצום, אולם אם מרגישה שיש לה חולשה ויש לה צער בתענית, תתענה רק תענית שעות כפי מה שיכולה.

יא. חתן שהוא בתוך שבעת ימי שמחתו, אבי הבן (היינו שעושים לבנו ברית באותו יום), המוהל, הסנדק, חייבים לצום בכל התעניות יז' בתמוז, ט' באב, ג' בתשרי, י' בטבת, ורק שהצום דחוי יכולים לאכול ולשתות.

בזמן בית המקדש הראשון בעשרה בטבת התחיל מצור על העיר ירושלים, והיה המצור קשה מאוד על העיר, ובעקבות המצור הרבה מאוד אנשים מתו עקב הרעב הקשה שהיה בירושלים, וכיוון שראשית הפורענות של חורבן בית המקדש הראשון היתה בעשרה בטבת שאז התחיל המצור על ירושלים, חכמים תיקנו לצום זכר לחורבן בית המקדש, וכל איש ואישה חייבים לצום ואסור לפרוץ גדה.

א. השנה יחול הצום ביום שלישי, ותחילת הצום הוא מזמן עלות השחר (5:31) עד צאת הכוכבים (17:02), והאיסור הוא לאכול ולשתות, אבל שאר העינויים שבתשעה באב, מותרים בצום זה כגון נעילת הסנדל, סיכה, וכן מעיקר הדין מותר להתקלח במים חמים ביום הצום אבל המחמיר תבוא עליו ברכה.

ב. אם הלך לישון בלילה (שלפני התענית) וקם משנתו באמצע הלילה אסור לו לאכול ולשתות אפילו שעוד לא התחיל הצום, כיוון שהלך לישון הסיח דעתו מן האכילה והשתייה ולכן נחשב כאילו נכנס לתענית, ולכן אם רוצה לאכול ולשתות לפני עלות השחר צריך לעשות תנאי לפני שהולך לישון שכוונתו לקום במהלך הלילה לאכול ולשתות, ואם שכח ולא עשה תנאי וקם לפני עלות השחר אסור לאכול ולשתות. אולם אם מרגיש צימאון יש לו על מי שיסמוך, ובפרט אם רגיל לקום ולשתות במהלך הלילה.

ג. מן הנכון שלא לשטוף את הפה ביום הצום, אולם בפחות מרביעית במקום צורך מותר, ויזהר שלא יבלע את המים, ולכן מי שקשה לו בבוקר שהוא קם משנתו לא לצחצח שינים ביום התענית או מי שיש לו ריח רע מפיו מותר לו לצחצח שיניו או לשטוף את פיו וכמובן שיזהר שלא יבלע את המים ויכניס לפיו פחות מרביעית (פחות מ-81 גרם).

ד. מי ששכח ובירך על מאכל או על משקה ביום התענית ולפני שטעם נזכר שהיום יום צום יטעם כל שהוא מן המאכל או מהמשקה כדי שברכתו לא תהיה לבטלה, משום שברכה לבטלה לדעת מרן השולחן ערוך זה איסור דאורייתא ואיסור אכילה ביום התענית הוא מדרבנן, ואע"פ שיש אומרים שחיוב

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

נעילת חסד

אותו, אז לא יצא ממך כלום, אתה לא מבין מהי עבודת ה', חבל לך ללמוד תורה, תלך לעבוד עדיף!"

רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל היה גאון וחסיד, ובערב יום הכפורים בזמן כל נדרי נכנס בתאי השירותים של ישיבת פונוביז', לחתוך נייר טואלט שלא ישלול המתפללים בחילול הכפור! הוא הפסיד את תפילת כל נדרי אבל עשה את רצון ה'! וכמו אברהם אבינו שעזב את הקב"ה בשביל לתת למישהו בשר בחרדל ועוגות, זה מה שה' רוצה!

אם נזכה ללמוד מהו רצון ה', תרד אש מן השמים ויבנה המקדש. בית המקדש זה לשכה של הקב"ה, שם נפגשים אתו, ואם לא יודעים לתפעל את הלשכה, בשביל מה צריך אותה.

בואו נקבל על עצמנו לדאוג לאנשים שמסביבנו, למשפחה שלנו, תשתדל בכל יום לבקר את אבא ואמא, ולפחות להרים טלפון. גם את חמייך וחמותך תבקר פעם בשבוע, חמייך יושב לבד בבית, ומחכה אולי יבוא מישהו לבקר, ואתה אומר אין לי זמן! אז בשביל מה אתה יהודי? אבא שלך או חמייך נמצאים עם פיליפיני, אבל הם זקוקים לך, אתה צריך לשמח אותם. אתה חייב לכבד את חמייך מדין הכרת הטוב, ותמיד צריך לזכור, שיתנהגו איתך בשמים מדה כנגד מדה, אם אתה מכבד את חמייך, אתה תהנהג מהחתינים שלך, ואם לא תכבד את חמייך, כך גם יתנהגו אתך החתינים שלך, יש בורא לעולם!

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

כתוב בחז"ל ששבעים זקנים אחזו בלוחות הברית הראשונות, ואמרו למשה "אל תזרוק אותם, תראה איזה עיסקה טובה, אם תשבור את הלוחות, כל החיים נהיה ברדיפות, תחתום על העיסקה!"

גם הקב"ה תפס בלוח, וכביכול גברה ידו של משה, ושבר את הלוחות, אמר לו הקב"ה יישר כחך ששברת את הלוחות, כל הכבוד שניצחת אותי, רבי משה, כל הכבוד שעמדת במבחן!

ולכאורה למה משה לא הסכים לעיסקה הזו? אלא משה רבינו חשב על ישראל, הם זקוקים לי, אני לא יכול לעשות עיסקה על גבם של מסכנים, אני חייב לעזור להם, ואפילו שמדובר בלוחות מעשה אלקים מלאים בשפע ישועות נצחיים, אומר משה אני לא רוצה את כל זה, עכשיו עם ישראל בצער והם זקוקים לי!

אם אדם זקוק לתשומת לב, הוא מספר לך על מצב בריאותו, תקשיב לו, תתעניין במצבו, מה אמר הרופא, מה הטיפול שמוצע, אולי כדאי ללכת למומחה גדול יותר, כאן זה המבחן של האדם, לתת את הנשמה למישהו אחר, וזה יותר טוב מבית המקדש.

מסופר על רבי אהרן קוטלר שבתפילת נעילה של יום כפור, קרא לבחור אחד וביקש ממנו ללכת לזקן אחד שהלך בצהרי יום כפור לביתו, "תראה מה אתו, תשב אתו ותדבר אל לבו בשעת הנעילה! אמר הבחור לרב, "כבוד הרב, ארבעים יום אני מתכוון לתפילת הנעילה, ואתה שולח אותי לדבר עם איזה זקן?" אמר לו הרב, "אם אתה חושב שתפילת נעילה של כפור, יותר חשובה מלדאוג ליהודי זקן ולשמח

הוצעה לטעום טעם של שבת אמיתית?

ישיבת אור דוד מזמינה אתכם להצטרף לשבת מלאה רוחניות עם הרה"ג דניאל זר שליט"א ובחורי הישיבה



קריאת תהילים

חדרים מפוארים

אוכל ניד המלך

תפילות מרוממות

להזמין מקום לשבת הקרובה ניתן למלא את הטופס באתר הישיבה או להתקשר למשרדי הישיבה

03-5701212